

Kam na jídlo

Je to ironie, ale v arabské Dubaji moc arabských restaurací není. Zato indických, pákistánských a čínských spousty. Ve většině restaurací se dá vynikající jídlo v porcích, které budete mít problém sníst, pořídít za 15 – 20 Dhs. Nabídka v jednotlivých podnicích je velmi široká, od mas v nejrůznějších omáčkách až po ryby a plody moře. Na své si přijdou v množství zeleniny vegetariáni.

Kowloon (Al Rolla Road) – čínská restaurace s indickým šéfkuchařem, speciality z obou zemí

Food Choice (Al Nahda Street, Bur Dubai) – výborná indická a čínská kuchyně
Západní fastfoody od McDonalda po KFC lze najít na moderní třídě Al Rigga Road i na dalších místech

Ubytování

Bydlení je položkou, která rozpočet cesty do Dubaje zatíží. Levná možnost ubytování je tu velmi omezená. Zato si ale lze vybírat z téměř 300 hotelů.

Rolla Residence (Al Rolla Road, Bur Dubai) – 10 minut od Creeku, velmi dobrý hotel s kompletně vybavenými pokoji včetně kuchyně, na střeše je bazén. Vlastní ceny jsou poměrně vysoké, ale přes některé české CK se lze dostat na částku od 70 USD za pokoj. Tel: 971-4-3592000
Panorama (Bur Dubai, tel: 971-4-351 8518) – jeden z nejlevnějších hotelů, který má však čisté velké pokoje. Za pokoj se platí od 120 Dhs.

Burj al-Arab (Jumeira, tel: 971-4-301 7777) – nejluxusnější bydlení, hotel sám sebe označuje jako sedmihvězdičkový. Pokoje od 600 USD.

Časopis IN spolupracuje s řadou průvodců
Lonely Planet,
které v češtině
vydává nakladatelství
Svojtka & Co.

 SVOJTKA & Co.
NAKLADATELSTVÍ

Dubajské muzeum se nalézá v nejstarší dochované budově ve městě, staré pevnosti.

→ na benzín ovládá pomocí kormidla. Přestože je to tu tradiční dopravní prostředek, dnes už ho také řídí výhradně asijští přistěhovalci. Přístaviště je několik po celém Creeku. Chcete-li se jen přepravit na druhý břeh, zaplatíte pouze 50 filsů. Spolu s vámi na loď usedne dalších dvacet lidí, zavří staříčkový motor a za pár minut seskakujete ze špičaté přídě na kamenné schody vystupující přímo z vody. Nezapomenutelným zážitkem je ovšem najmout si celou abru na hodinu nebo půl a vozit se po zálivu. Pozorovat ruch na vodě i na březích a při západu slunce se nechat uchvátit jedinečnými odrazy ve skleněných stěnách mrakodrapů.

Cena takové vyjížďky záleží do značné míry na vás. Smlouvá se. Půl hodiny můžete pořídít za 40, hodinu určitě za 80 dirhamů. Máte-

li pevné nervy a vezmete-li smlouvání jako hru, budete ještě úspěšnější.

Vedle aber uvidíte na vodě ještě další dřevěné lodě, o poznání větší a různobarevné. Dhows, staré koráby, dodnes křižují celý Perský záliv s nejrůznějším zbožím na palubě.

Konec Creeku tvoří mokřad, který je vyhrazen ptačí rezervaci. Mezi mnoha druhy ptáků tu hnízdí i hejna plameňáků. Přístup sem není dovolen, ale rozsáhlé ptačí

Pozor, velbloudi!

kolonie lze poměrně dobře spatřit i z dálniční sítě, která vede na dohled.

Bur Dubai

Úzké uličky plné klasických obchůdků s látkami, staré domky se zděnými větrnými věžemi – tradiční klimatizace – to je čtvrť Bastakia. Nejstarší část Dubaje. Sousedí s Creekem a kousek od sebe se tu nacházejí hned dvě stanoviště aber. Bastakii odděluje od modernějšího města třída Al Fahidi, kde se namísto křivolákých uliček můžete docista ztratit v krámcích s elektronikou. Prodáváci postávající na chodníku vás budou chtít nejčastěji nalákat voláním „Rolex, rolex!“. Tyhle hodinky stále letí. Stejně tak tu ale můžete zakoupit i tisícovku absurdních výrobků – budík v podobě mešity s arabskou modlitbou či stolní lampičky se sádrovým jelenem či panenkou Marií.

Kousek od vody se mezi vyšší zástavbou nalézá prý nejstarší dochovaná budova pevnost Al Fahidi Fort (což znamená, že byla postavena někdy začátkem 19. století a později samozřejmě masivně zrenovována). Její bránu stráží portugalská olověná děla a dnes tu sídlí muzeum. Za 3 dirhamy velmi názorně, pomocí figurín a kulis objevíte historii, život i přírodu Dubaje. Dozvíte se o prvním dubajském byznysu – lovu perel, o arabském tradičním způsobu života, o poušti a jejích obyvatelích, o tom, jak se město rozrůstalo.

Stavby do nebe a světlo

Nebetyčná megalománie – také to je Dubaj. Příprava na město přichází vlastně hned. Jakmile vystoupíte z letadla a ocitnete se v letištní hale. Obří duty free shop, pestrobarevné koberece na podlaze a vysoké palmy z trpyčících se kovových plátů.

„Když se večer snese na Dubaj tma“ – to je vlastně jen prázdná věta. V Dubaji nikdy není tma. Všechno svítí, září a blíká. Večer neuvidíte přírodní palmu, která

by nezářila stovkami různobarevných žárovek. A když ne oprávdovou, tak celou neonovou s blakajícími světýlky navozujícími iluzi listů ve větru. Mrakodrapy jsou pestrobarevné a z některých navíc letí k obloze laserové paprsky.

Koňům v stáji šejka Mohameda – má jich tisíc – se voží sláma z jižní Afriky, seno z Kanady a piliny z Finska. Tolik podestýlka. Uprostřed dostihové

dráhy je osmnáctijamkové golfové hřiště. Plně osvětlené. Jediné na Blízkém východě.

Protože Dubaj leží v rovné pouštní krajině, nemá kopec, na který by jezdila lanovka. A tak se lanovka postavila prostě z bodu A do bodu B v Creekside Parku, přičemž oba leží ve stejné nadmořské výšce. Je kabinková a jezdí z jednoho konce parku na druhý. Ušetříte si čtvrt hodiny chůze.